

[A Translation of the message of the Universal House of Justice dated
28 December 2005 to all National Spiritual Assemblies]

ترجمه‌ای از پیام بیت العدل اعظم الهی
خطاب به محافل روحانی ملی
(از مرکز جهانی بهائی)

۲۸ دسامبر ۲۰۰۵

دوستان عزیز،

در هفته‌های آینده، شما مشغول مشورت درباره‌ی خصوصیات نقشه‌ی پنج‌ساله‌ی بعدی، بر اساس مندرجات پیام مورخ ۲۷ دسامبر ۲۰۰۵ این جمع خطاب به کنفرانس هیئت‌های مشاورین قاره‌ای خواهید بود. چنین احساس می‌کنیم که مطالب ذیل در خصوص برنامه‌ی مؤسسه‌ی آموزشی، برای این مشورت‌ها مفید خواهد بود.

وقتی که در پیام مورخ ۲۶ دسامبر ۱۹۹۵، نیاز به یک برنامه‌ی رسمی آموزشی را تأکید نمودیم، از این مسئله مطلع بودیم که بعضی از عناصر برنامه‌ای که احتیاجات لازم را برآورده نماید در کتب مؤسسه‌ی آموزشی روحی موجود است. با این وصف، معتقد بودیم که تجربه‌ی موجود در آن زمان به اندازه‌ای نبود که بر اساس آن مجموعه‌ی خاصی را جهت استفاده در همه‌ی مؤسسات آموزشی در سراسر عالم پیشنهاد کنیم. بنابراین، در پیام‌های خود و آنچه از طرف این جمع در سال‌های اولیه‌ی نقشه‌ی چهارساله صادر شد، محافل روحانی ملی و مشاورین را تشویق نمودیم تا راه را برای استفاده‌ی مؤسسات آموزشی از هر نوع برنامه‌ی درسی که آن را مناسب می‌دانند بگشایند. در عین حال، با آگاهی از صعوبت تهیه و تألیف برنامه‌های جامع آموزشی، به کرات به این نکته اشاره کردیم که اجرای برنامه‌ها نباید موقوف به اخذ تصمیم در مورد مواد درسی شود و بدین سبب به تعویق افتد، بلکه باید از آنچه موجود است استفاده کرد. دسترسی به چنین مواد درسی در سطح جهانی محدود بود و محافل روحانی ملی و هیئت‌های مؤسسات آموزشی، اغلب از طریق مشاورین، با اطلاع از کتب مؤسسه‌ی روحی شروع به استفاده از آنها نمودند و در پایان نقشه‌ی چهارساله، به وضوح کامل مشاهده شد که این جوامع از جوامعی که برای تهیه‌ی برنامه‌های آموزشی خود تلاش کرده بودند به مراتب پیشرفته‌تر بودند.

اما نقشه‌ی پنج‌ساله بود که مشاورین، محافل ملی و هیئت‌ها را در همه‌ی نقاط نسبت به مزیت برنامه‌ی مؤسسه‌ی روحی متقاعد کرد. با عرضه و نشر کتاب هفتم از دوره‌های متوالی اصلی این مؤسسه در آغاز نقشه، بسیاری از دوستان توانستند ارتباط نزدیک بین شرکت افراد در دوره‌های متوالی و سیر تکامل محدوده‌های جغرافیائی از مرحله‌ای به مرحله‌ی دیگر را بهتر درک کنند. در واقع، با پیشرفت حاصله در

صدها محدوده جغرافیائی، برای مؤسّسات امری در همه سطوح مبرهن گردید که محتوای کتب و ترتیب دوره‌های مزبور، احباً را برای انجام خدماتی که نوع و کیفیت رشد در هر محدوده جغرافیائی اقتضا می‌کند آماده می‌نماید. دینامیک این رابطه را در پیام مورّخ ۲۷ دسامبر ۲۰۰۵ تشریح کرده‌ایم.

حال با نقشه‌های فعلی مؤسّسه روحی برای توسعه و تکامل این برنامه که به طور روزافزون از تجارب حاصله در سراسر جهان در زمینه تداوم ترویج و تحکیم وسیع بهره‌مند می‌شود آشنا شده‌ایم. مثلاً از تصمیم مؤسّسه مبنی بر اینکه کتاب شماره پنج فعلی، جهت آماده نمودن معلّمین کلاس‌های کودکان، به دوره‌ای منشعب از کتاب سوّم منتقل گردد و به جای آن کتاب شماره پنج جدیدی برای تربیت مشوقّین نوجوانان تدوین شود، استقبال می‌کنیم. همچنین این مطلب که کتاب هشتم دوره اصلی که رشته جدیدی درباره جنبه‌های تشکیلاتی خدمت را آغاز خواهد نمود و نیز مسئله بسیار مهمّ عهد و میثاق را نیز شامل خواهد بود موجب شغف و سرور است. با در نظر گرفتن این مسائل، به این نتیجه رسیده‌ایم که لااقلّ تا آخرین سال‌های قرن اول عصر تکوین که قوای جامعه بهائی بر پیشبرد فرایند دخول افواج در ظلّ امر مبارک در چهارچوبی که در پیام مورّخ ۲۷ دسامبر تعیین شده متمرکز خواهد بود، کتاب‌های مؤسّسه روحی باید دوره‌های متوالی اصلی مؤسّسات آموزشی در کلیّه نقاط را تشکیل دهد.

انتخاب یک برنامه جهت استفاده مؤسّسات آموزشی در سطح جهانی برای مدّتی معین، دلیل بر آن نیست که تنوّع و تفاوت احتیاجات و علائق احباً در تلاششان برای درک بهتر تعالیم حضرت بهاءالله و بکار بردن آن نادیده گرفته می‌شود. همچنین این انتخاب به هیچ وجه از ارزش کوشش‌هایی که برای تألیف دوره‌ها و موادّ درسی دیگر جهت پاسخ‌گویی به این نیازها صورت می‌گیرد نمی‌کاهد. ضمناً مقصود این نیست که برنامه درسی واحدی لزوماً باید دلخواه همگان باشد. ولی تصمیم متّخذ به این معناست که احتیاجات رشد امرالله در حال حاضر چنین ایجاب می‌کند که مؤسّسات آموزشی در چند سال آینده سعی نکنند کلیّه نیازها و علائق احباً را ارضا کنند.

تشکیلات امری خواسته کسانی را که به هر دلیلی مایل به شرکت در برنامه مطالعه کتب مؤسّسه روحی نیستند کماکان محترم خواهند شمرد. دوستانی که به این کار راغب نیستند باید در نظر داشته باشند که راه‌های بی‌شماری برای خدمت به امر الهی به روی آنان باز است، از جمله تبلیغ انفرادی که مهم‌ترین وظیفه هر فرد بهائی است. کلاس‌های محلی تزئید معلومات و مدارس تابستانه و زمستانه که همچنان یکی از خصائص مهمّ حیات جامعه بهائی محسوب است فرصت کافی جهت مطالعه بیشتر در زمینه تعالیم امرالله برای آنان فراهم خواهد آورد. آنچه از این دوستان عزیز خواستاریم و در گذشته نیز مطرح شده، این است که اجازه ندهند تمایلات شخصی‌شان به هیچ وجه مانع توسعه فرایندی آموزشی شود که بالمال می‌تواند میلیون‌ها نفوس با پیشینه‌های گوناگون را شامل گردد. موادّ درسی که در طول سالیان متمادی با مضامین دیگری تألیف شده و آنچه در آینده تهیه خواهد شد مطمئناً جای مناسب خود را در جامعه بهائی

خواهد داشت. فی‌المثل بعضی از آنها می‌توانند شالوده کلاس‌های تزئید معلومات در سطح محلی قرار گیرند و بعضی با اعمال تغییرات لازمه می‌توانند جزء یکی از برنامه‌های انشعابی در دوره‌های متوالی اصلی مؤسسه روحی شوند.

در ارتباط با این قضیه، فکر می‌کنیم که مسئله دوره‌های انشعابی محتاج توضیح است. در پیام ۹ ژانویه ۲۰۰۱ خطاب به کنفرانس هیئت‌های مشاورین قاره‌ای ذکر کردیم که "دوره‌های متوالی اصلی را می‌توان به تنه درختی تشبیه کرد که دوره‌های دیگری را — که هر یک به فعالیت‌های ویژه‌ای اختصاص یافته — چون شاخه‌های منشعب از خود حمایت می‌کند". مجموعه‌ای از جزوات در زمینه بهداشت که در افریقا در دست تهیه است برخی از مختصات این دوره‌ها را به خوبی نشان می‌دهد. بعد از چند سال تعلیم کارمندان بخش بهداشت اجتماعی در اواخر دهه ۱۹۸۰ و آغاز دهه ۱۹۹۰، تعدادی از سازمان‌های بهائی تصمیم به تهیه یک سلسله واحدهای درسی گرفتند که هدف آن آماده کردن افراد در برخورد با مشکلات روزافزون و پیچیده بهداشت در سطح محلی بود. وقتی استفاده از واحد اول در شکل ابتدائی آن شروع شد، فرایند مؤسسه آموزشی قوت گرفته بود و به مرور روشن شد که کسانی که کتاب‌های اول و دوم مؤسسه روحی را به اتمام رسانده بودند آمادگی بیشتری برای ملاقات افراد فامیل و دوستان و گفتگو در مورد مسائل بهداشتی داشتند. طرح این واحدهای درسی تعدیل شد تا بتواند به عنوان شاخه‌ای بعد از کتاب دوم عرضه شود و شرکت‌کنندگان، در حین ادامه دوره‌های اصلی، آن را مطالعه کنند. مجهوداتی که در این زمینه به عمل آمده بی‌تردید با موفقیت کامل همراه بوده است. این مثال نشان می‌دهد که دوره‌های انشعابی صرفاً عبارت از مجموعه‌ای از واحدهای درسی پراکنده و غیر مربوط که به طور تصادفی بعد از کتب مختلف قرار گرفته نیست. بلکه، دوره‌های یک برنامه انشعابی — اگر قرار است اصول درست تعلیم و تربیت رعایت شود — باید بر اساس تجربه و در عمل شکل گیرد، و چه در محتوا و چه در ارتباطش با برنامه اصلی مؤسسه آموزشی مبتنی بر منطقی مشخص باشد. به علاوه، نفس مفهوم دوره انشعابی این معنی را می‌رساند که آن دوره، آموزش در یک زمینه خاص از خدمات را فقط در اختیار علاقه‌مندان به آن زمینه که کتاب‌های دوره‌های متوالی را مطالعه می‌کنند قرار می‌دهد. امیدواریم تهیه این قبیل دوره‌ها جهت رفع نیازهای مشخصی که در میدان عمل پیش می‌آید نتیجه طبیعی مجهودات جوامع در حال رشدی باشد که با اشتیاق تمام کوشش می‌کنند تا تعالیم حضرت بهاء‌الله را جامه عمل پوشند و این موادّ تعلیمی وسیله‌ای است تا تجارب خویش را به شکلی منظم درآورند و دانش و بینش حاصله را در اختیار تعداد روزافزونی از افراد انسانی قرار دهند.

بیت العدل اعظم